

Міністерство охорони здоров'я України
Полтавський державний медичний університет
Навчально-науковий медичний інститут
Кафедра фізичної та реабілітаційної медицини

«УЗГОДЖЕНО»

Гарант освітньо-професійної програми
«Фізична терапія, ерготерапія»
“28” листопада 2024 року

«ЗАТВЕРДЖЕНО»

Голова вченої ради навчально-
наукового медичного інституту
Протокол від 29 листопада 2024 р. № 4

РОБОЧА ПРОГРАМА НАВЧАЛЬНОЇ ДИСЦИПЛІНИ

НАУКОВО-ДОКАЗОВА ПРАКТИЧНА ДІЯЛЬНІСТЬ В ЕРГОТЕРАПІЇ **обов'язкова (практика)**

(редакція з урахуванням оновлення ОП «Фізична терапія, ерготерапія»,
відповідно вимог Стандарту, згідно Наказу МОН України від 29.10.2024р. №1541)

освітньо-професійний рівень

галузь знань

спеціальність

спеціалізація

освітня кваліфікація

професійна кваліфікація

форма навчання

курс та семестр вивчення навчальної
дисципліни

перший (бакалаврський) рівень

22 Охорона здоров'я

227 Терапія та реабілітація

227.02 Ерготерапія

бакалавр терапії та реабілітації

асистент ерготерапевта

денна

IV курс, 8 семестр

Робоча програма вивчення ОК «Науково-доказова практична діяльність в ерготерапії» підготовки здобувачів першого (бакалаврського) рівня освіти, галузі знань 22 «Охорона здоров'я», спеціальності 227 «Терапія та реабілітація», підготовлена на підставі Законів України про освіту, «Про вищу освіту», «Положення про робочу програму навчальної дисципліни» Полтавського державного медичного університету», «Положення про організацію освітнього процесу в Полтавському державному медичному університеті», «Положення про організацію та методіку проведення оцінювання навчальної діяльності здобувачів вищої освіти в Полтавському державному медичному університеті», робочого навчального плану підготовки.

Розробники:

Євгенія СКРІННИК, ерготерапевт, доцент кафедри фізичної та реабілітаційної медицини.

Інна БАРАНЕЦЬ, ерготерапевт, доцент кафедри фізичної та реабілітаційної медицини.

Робоча програма схвалена на засіданні кафедри фізичної та реабілітаційної медицини

Протокол від “27” листопада 2024 р. № 6

Завідувач кафедри _____

(підпис)

(ім'я та прізвище)

Вступ

Опис клінічної практики (анотація)

«Науково-доказова практична діяльність в ерготерапії», являє собою систематизований підхід до клінічної практики, який поєднує наукові знання, результати наукових досліджень, клінічний досвід та професійні стандарти з метою забезпечення ефективної, безпечної та індивідуалізованої допомоги пацієнту. Цей підхід передбачає використання наукових доказів – інтеграцію актуальних результатів клінічних досліджень, доказових рекомендацій та міжнародних протоколів у практичну діяльність ерготерапевта; клінічне мислення та прийняття рішень – обґрунтований вибір методів втручання з урахуванням стану пацієнта, його потреб, можливостей та побажань; індивідуалізацію втручання – планування реабілітації з урахуванням фізичних, сенсорних, когнітивних, психоемоційних та соціальних особливостей пацієнта; оцінку ефективності та корекцію програм – систематичне відстеження результатів втручання, їх аналіз та внесення змін у терапевтичний план на основі об'єктивних даних; мультидисциплінарну взаємодію – координацію дій із лікарями, психологами, медичними сестрами, соціальними працівниками та іншими фахівцями для комплексного відновлення пацієнта; документування та аналітику – ведення детальної клінічної документації, використання стандартизованих інструментів оцінювання та аналізу прогресу пацієнта; професійний розвиток та самоаналіз – постійне удосконалення власних практичних навичок, критичне оцінювання власної діяльності та впровадження нових наукових знань у практику.

Науково-доказова практична діяльність забезпечує поєднання теорії, доказової бази та практичного досвіду, що дозволяє ерготерапевту надавати високоякісну, безпечну та персоналізовану допомогу, спрямовану на підвищення функціональної незалежності та якості життя пацієнтів.

Пререквізити та постреквізити клінічної практики

(міждисциплінарні зв'язки):

Пререквізити. «Науково-доказова практична діяльність в ерготерапії» як навчальна дисципліна базується на вивченні здобувачами вищої освіти основ практичної діяльності у терапії та реабілітації (вступ до спеціальності), що інтегрується з відповідними дисциплінами; концепції науково-доказової практики (інтеграція найкращих наукових доказів, клінічного досвіду ерготерапевта та цінностей/потреб пацієнта); сучасних наукових дослідженнях та міжнародних рекомендаціях у сфері реабілітації й ерготерапії (використання результатів клінічних досліджень, систематичних оглядів, клінічних настанов, професійних стандартів); нормативно-правовій базі України та етичних принципах реабілітації (закони, накази МОЗ, стандарти реабілітаційної допомоги, біоетичні норми та права пацієнта).

Постреквізити. «Науково-доказова практична діяльність в ерготерапії» забезпечує формування вмінь застосовувати принципи науково-доказової практики під час планування, реалізації та оцінки ерготерапевтичних втручань; оволодіння навичками пошуку, критичного аналізу та інтерпретації наукових джерел для прийняття обґрунтованих клінічних рішень; розвиток професійного клінічного мислення та етичної відповідальності ерготерапевта у контексті сучасної реабілітаційної практики.

1. Мета та завдання клінічної практики:

1.1. Метою клінічної практики є: формування у здобувачів освіти здатності застосовувати принципи науково-доказової практики в ерготерапії шляхом оволодіння методами пошуку, критичного аналізу та інтерпретації наукових доказів для обґрунтованого прийняття клінічних рішень та оцінки ефективності ерготерапевтичних втручань з дотриманням етичних норм.

1.2. Основними завданнями клінічної практики є:

- сформуванню у здобувачів освіти розуміння концепції науково-доказової практики та її ролі в ерготерапії;
- навчити формулювати клінічні (практичні) проблеми та перетворювати їх на дослідницькі запитання із використанням відповідних моделей (PICO тощо);
- сформуванню вміння здійснювати пошук наукової інформації в профільних джерелах і базах даних, відбирати релевантні докази;
- розвинути навички критичного оцінювання наукових статей, визначення валідності, достовірності та надійності отриманих результатів;
- навчити інтегрувати наукові докази з клінічним досвідом та цінностями пацієнта при прийнятті ерготерапевтичних рішень;
- сформуванню вміння оцінювати ефективність ерготерапевтичних втручань на основі результатів досліджень і власної практики;
- виховати усвідомлене ставлення до етичних аспектів науково-доказової практики та відповідальності ерготерапевта в процесі реабілітації.

1.3. Компетентності та результати навчання, формуванню яких сприяє клінічна практика (інтегральна, загальні, спеціальні):

Згідно з вимогами стандарту клінічна практика забезпечує набуття студентами компетентностей:

Інтегральна компетентність:

ІК. Здатність розв'язувати складні спеціалізовані задачі та практичні проблеми у сфері професійної діяльності ерготерапевта з відновлення активності та участі осіб різних вікових, нозологічних та професійних груп, які стосуються ментальних,

сенсорних, нейром'язовоскелетних, кардіореспіраторних та інших функцій організму.

Загальні:

ЗК 02. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.

ЗК 05. Здатність використовувати інформаційні та комунікативні технології.

Спеціальні:

СК 02. Здатність інтегрувати у практичну діяльність знання типового розвитку людини, станів здоров'я, медичної термінології та патологічних процесів, які стосуються різних структур та функцій організму, що впливають на заняттєву активність та участь осіб різних вікових та нозологічних груп.

СК 03. Здатність аналізувати і враховувати у практичній діяльності вплив особистих факторів, функцій і структур організму та факторів середовища на заняттєву активність та участь.

СК 04. Здатність застосовувати у практичній діяльності основи теорії ерготерапії та рефлексивне професійне мислення.

СК 05. Здатність застосовувати у практичній діяльності знання та розуміння науково-обґрунтованих підходів та методів для безпечної реалізації заняттєво-орієнтованої програми ерготерапії або складової індивідуальної програми реабілітації під супервізією ерготерапевта.

СК 06. Здатність виконувати елементи оцінювання, налаштування та навчання користуванню допоміжними засобами реабілітації під супервізією ерготерапевта для покращення функціональної мобільності, пересування у громаді та покращення заняттєвої участі.

СК 07. Здатність застосовувати у практичній діяльності базові принципи ергономіки, універсального дизайну, адаптовувати середовище життєдіяльності людини.

СК 08. Здатність демонструвати знання та розуміння наукового процесу і принципів написання наукових робіт, бути активним споживачем наукових досліджень для застосування їхніх результатів у практичній діяльності.

СК 09. Здатність провадити практичну діяльність у межах власної професійної компетентності на засадах національних регуляторних документів, демонструвати розуміння норм та процесів супервізії асистентів ерготерапевтів, професійної та міжпрофесійної співпраці.

СК 11. Здатність застосовувати у практичній діяльності знання та розуміння законодавчих норм та правил професійної діяльності, дотримуватися етичних стандартів та цінностей ерготерапії.

Програмні результати навчання, згідно з освітньо-професійною програмою, формуванню яких сприяє клінічна практика:

ПРН 02. Інтегрувати у практичну діяльність знання типового розвитку людини, станів здоров'я, медичної термінології, патологічних процесів, які стосуються різних структур та функцій організму, принципів відновлення та.

ПРН 05. Знати та розуміти основи теорії ерготерапії, враховуючи моделі практики ерготерапії (occupational therapy models), рамки практики (frames of reference), засновані на доказах, для вирішення заняттєвих потреб окремих осіб та груп, які отримують послуги ерготерапії.

ПРН 07. Здійснювати заняттєвий аналіз, вміти адаптовувати і застосовувати заняттєву активність у терапевтичний спосіб.

ПРН 08. Застосовувати у практичній діяльності знання та базове розуміння рамок практики (frames of reference), науково-обґрунтованих підходів, методів, стратегій та інструментів для безпечної реалізації заняттєво-орієнтованих програм ерготерапії або складової індивідуальної програми реабілітації під супервізією ерготерапевта з метою уможливлення заняттєвої активності, участі та заняттєвої справедливості.

ПРН 11. Застосовувати базові навички наукового пошуку, формулювання дослідницького питання, збору, критичного аналізу та оцінки даних, опрацювання джерел доказової інформації для написання студентських наукових робіт з дотриманням принципів доброчесності та обґрунтування рішень щодо застосування наукових даних у практичній діяльності.

ПРН 21. Реалізувати індивідуальні програми ерготерапії щодо учасників бойових дій, внутрішньо переміщених осіб, які постраждали внаслідок збройних конфліктів, терактів, техногенних екологічних катастроф.

Результати клінічної практики:

по завершенню вивчення ОК «Науково-доказова практична діяльність в ерготерапії» здобувачі освіти повинні

знати:

- основи науково-доказової медицини та її застосування в ерготерапії.
- сучасні стандарти, протоколи та клінічні рекомендації з ерготерапії.
- методи збору та аналізу наукових даних, клінічних досліджень та результатів втручань.
- принципи інтеграції наукових знань у клінічну практику.
- методи оцінки ефективності ерготерапевтичних втручань.
- основи клінічного мислення та прийняття рішень на підставі доказової бази.
- мультидисциплінарний підхід у реабілітації пацієнтів.
- етичні та професійні аспекти практичної діяльності ерготерапевта.
- методи індивідуалізації програм ерготерапії для пацієнтів із різними порушеннями.

- основи документування та ведення клінічної звітності.

вміти:

- проводити пошук, аналіз та критичну оцінку наукових джерел та клінічних досліджень.
- використовувати науково-доказові дані для планування ерготерапевтичного втручання.
- формулювати обґрунтовані цілі та завдання ерготерапевтичної програми.
- розробляти індивідуальні плани втручання на основі доказової бази та потреб пацієнта.
- відстежувати та оцінювати ефективність втручань, коригувати програму на підставі результатів.
- використовувати стандартизовані інструменти оцінювання у клінічній практиці.
- вести документацію та звітність відповідно до професійних стандартів.
- взаємодіяти з іншими фахівцями в межах мультидисциплінарної команди.
- аргументовано обґрунтовувати вибір методів втручання та плану реабілітації.
- критично оцінювати власну практичну діяльність та впроваджувати нові наукові знання.

2.Інформаційний обсяг клінічної практики

На вивчення клінічної практики відводиться 5 кредитів ЄКТС, 150 годин, у т.ч.: практичні (семінарські) заняття 90 год., самостійна робота 60 год. Обов'язкова дисципліна. Форма підсумкового контролю ПМК.

3.Структура клінічної практики

Зміст змістових модулів і тем	Кількість годин				
	Усьо-го	у тому числі			
		Лекції	Семінари	Практичні	СРС
1	2	3	4	5	6
Модуль 1. Науково-доказова практична діяльність в ерготерапії					
Вступ до науково-доказової практичної діяльності в ерготерапії.	5	-	-	3	2
Етичні та професійні норми в клінічній ерготерапії.	5	-	-	3	2
Принципи науково-доказової медицини та їх застосування в ерготерапії.	5	-	-	3	2

Основи критичної оцінки наукових джерел та клінічних досліджень.	5			3	2
Методи пошуку та відбору наукової інформації для ерготерапевтичної практики.	5			3	2
Види досліджень та їх рівень доказовості.	5			3	2
Клінічне мислення та прийняття рішень на основі доказів.	5	-	-	3	2
Використання наукових доказів при плануванні ерготерапевтичного втручання.	5			3	2
Формулювання цілей та завдань терапевтичної програми.	5			3	2
Розробка індивідуальної програми ерготерапії на основі доказової бази.	5			3	2
Методи оцінки ефективності втручань в ерготерапії.	5			3	2
Використання стандартизованих інструментів оцінювання у клінічній практиці.	5			3	2
Аналіз результатів ерготерапевтичних втручань та корекція плану.	5			3	2
Проведення практичного заняття з реабілітації моторних функцій на основі доказів.	5			3	2
Проведення практичного заняття з відновлення сенсорних функцій на основі доказів.	5			3	2
Проведення практичного заняття з відновлення когнітивних функцій на основі доказів.	5			3	2
Впровадження адаптивних та допоміжних технологій у практику на основі доказів.	5			3	2
Адаптація середовища та діяльності пацієнта з урахуванням наукових даних.	5			3	2
Навчання пацієнтів навичкам	5			3	2

самообслуговування з урахуванням доказової бази.					
Використання методів сенсорної інтеграції та стимуляції на основі доказів.	5			3	2
Взаємодія з родиною та навчання підтримці пацієнта з доказовим підходом.	5			3	2
Мультидисциплінарна взаємодія у науково-довказовій ерготерапії.	5			3	2
Документування та звітність у клінічній ерготерапії на основі доказів.	5			3	2
Оцінка ризиків та профілактика ускладнень з науково-довказовим підходом.	5			3	2
Критичний аналіз власної практичної діяльності та рефлексія.	5			3	2
Впровадження нових наукових знань у практику.	6			4	2
Робота з клінічними випадками та доказовим обґрунтуванням втручань.	5			3	2
Підготовка та презентація клінічного кейсу з використанням доказової бази.	5			3	2
Інтеграція наукових знань, клінічного досвіду та доказової практики в ерготерапії.	5			3	2
ПМК (захист звіту)	4			2	2
Усього годин	150			90	60

4. Тематичний план лекційних занять (за модулями) із зазначенням основних питань, що розглядаються на лекції – не передбачено

5. Тематичний план семінарських занять за модулями і змістовими модулями - не передбачено

6. Тематичний план практичних занять за модулями і змістовими модулями

№	Назва теми	Кількість
----------	-------------------	------------------

п/п		ГОДИН
Модуль 1. Науково-доказова практична діяльність в ерготерапії		
1	Вступ до науково-доказової практичної діяльності в ерготерапії.	3
2	Етичні та професійні норми в клінічній ерготерапії.	3
3	Принципи науково-доказової медицини та їх застосування в ерготерапії.	3
4	Основи критичної оцінки наукових джерел та клінічних досліджень.	3
5	Методи пошуку та відбору наукової інформації для ерготерапевтичної практики.	3
6	Види досліджень та їх рівень доказовості.	3
7	Клінічне мислення та прийняття рішень на основі доказів.	3
8	Використання наукових доказів при плануванні ерготерапевтичного втручання.	3
9	Формулювання цілей та завдань терапевтичної програми.	3
10	Розробка індивідуальної програми ерготерапії на основі доказової бази.	3
11	Методи оцінки ефективності втручань в ерготерапії.	3
12	Використання стандартизованих інструментів оцінювання у клінічній практиці.	3
13	Аналіз результатів ерготерапевтичних втручань та корекція плану.	3
14	Проведення практичного заняття з реабілітації моторних функцій на основі доказів.	3
15	Проведення практичного заняття з відновлення сенсорних функцій на основі доказів.	3
16	Проведення практичного заняття з відновлення когнітивних функцій на основі доказів.	3
17	Впровадження адаптивних та допоміжних технологій у практику на основі доказів.	3
18	Адаптація середовища та діяльності пацієнта з урахуванням наукових даних.	3
19	Навчання пацієнтів навичкам самообслуговування з урахуванням доказової бази.	3
20	Використання методів сенсорної інтеграції та стимуляції на основі доказів.	3

21	Взаємодія з родиною та навчання підтримці пацієнта з доказовим підходом.	3
22	Мультидисциплінарна взаємодія у науково-доказовій ерготерапії.	3
23	Документування та звітність у клінічній ерготерапії на основі доказів.	3
24	Оцінка ризиків та профілактика ускладнень з науково-доказовим підходом.	3
25	Критичний аналіз власної практичної діяльності та рефлексія.	3
26	Впровадження нових наукових знань у практику.	4
27	Робота з клінічними випадками та доказовим обґрунтуванням втручань.	3
28	Підготовка та презентація клінічного кейсу з використанням доказової бази.	3
29	Інтеграція наукових знань, клінічного досвіду та доказової практики в ерготерапії.	3
	ПМК (захист звіту)	2
Всього		90

7. Самостійна робота

№ п/п	Тема самостійної роботи	Кількість годин
1	Опрацювання національних регуляторних настанов та документів, матеріалів, методик, що регламентують роботу ерготерапевта за місцем проведення практики	14
2	Виконання індивідуальних завдань* (презентації, опис клінічних кейсів, огляд наукової та методичної літератури відповідно до тематики практики, участь у науково-дослідній роботі, підготовка наукових доповідей на студентські наукові конференції написання есе тощо)/саморефлексія/неформальна освіта,	30
3	Написання звіту з практики	10
4	Підготовка до ПМК	6
Всього		60

***Здобувач обирає виконання індивідуальних завдань або саморефлексію або долучається до неформальної освіти.**

8. Контроль підготовки та вивчення тем практичної та самостійної роботи здобувачів вищої освіти здійснює безпосередньо супервізор установи, де проходить клінічна практика

9. Перелік практичних навичок

1. Дотримання етичних норм та професійних стандартів у клінічній ерготерапії.
2. Встановлення терапевтичного контакту та ефективної комунікації з пацієнтами та родиною.
3. Проведення клінічного спостереження та збору анамнезу пацієнта.
4. Використання бланків заняттєвого профілю та заняттєвого аналізу для оцінки функціональних можливостей пацієнта.
5. Використання методів науково-доказової медицини для планування втручань.
6. Пошук, критична оцінка та інтеграція наукових джерел у клінічну практику.
7. Формулювання цілей та завдань ерготерапевтичного втручання на основі доказів.
8. Розробка індивідуальної програми ерготерапії з урахуванням клінічних доказів та потреб пацієнта.
9. Виконання ерготерапевтичних втручань для відновлення моторних, сенсорних та когнітивних функцій.
10. Проведення сенсорної стимуляції та інтеграційних вправ.
11. Навчання пацієнтів навичкам самообслуговування та адаптивним стратегіям.
12. Використання допоміжних та адаптивних технологій для підвищення функціональної незалежності пацієнта.
13. Адаптація середовища та діяльності пацієнта на основі науково-доказових рекомендацій.
14. Оцінка ефективності втручань та корекція ерготерапевтичної програми.
15. Документування та ведення клінічної звітності відповідно до стандартів.
16. Взаємодія з мультидисциплінарною командою та надання рекомендацій для комплексної реабілітації.
17. Критичний аналіз власної практичної діяльності та впровадження нових наукових знань.
18. Планування та проведення демонстраційних занять і презентацій клінічних кейсів.
19. Проведення профілактичних заходів для попередження ускладнень у пацієнтів.
20. Використання науково-доказової бази для аргументованого прийняття клінічних рішень.

10. Методи навчання:

- **Вербальні.** Основними видами словесної передачі знань у процесі вивчення

ОК є пояснення, проблемний виклад, розповідь (приклади клінічних випадків і моделей організації допомоги в стаціонарі, амбулаторії, громаді та довготривалому догляді), навчальна дискусія та бесіда (обговорення етичних питань, клієнтоцентричності, підтримки автономії та гідності, взаємодії з родиною/доглядальниками і мультидисциплінарною командою). Вербальні методи спрямовані на формування клінічного мислення, професійної аргументації та системного бачення комплексної допомоги.

- **Наочні.** До цієї групи належать демонстрація схем МКФ, алгоритмів комплексного оцінювання, використання презентацій, клінічних чек-листів, прикладів документації, фото- і відеоматеріалів з організації безпечного середовища, а також демонстрація зразків допоміжних засобів і адаптацій для самообслуговування та мобільності. Наочні матеріали супроводжуються словесним коментарем, що підкреслює зв'язок між оцінюванням, прийняттям рішень, безпекою та результатами участі в повсякденному житті.

- **Практичні.** Методи практичного навчання включають відпрацювання навичок інтерв'ю та збору заняттєвого профілю, проведення функціонального оцінювання, аналіз клінічних кейсів із формуванням індивідуалізованого плану ерготерапевтичних втручань, тренування стратегій енергозбереження та дозування активності, підбір і налаштування допоміжних засобів, адаптацію домашнього середовища, навчання клієнта та доглядальників. Суть методів полягає у багаторазовому відпрацюванні алгоритмів оцінювання, планування й координації допомоги, розвитку клінічної аргументації та рефлексії професійної відповідальності, що забезпечує формування стійких практичних компетентностей.

11. Форми та методи оцінювання

Методи контролю:

- усний контроль;
- письмовий контроль;
- практична перевірка;
- перевірка практичних навичок;
- самооцінка.

Форми контролю – підсумковий модульний контроль (ПМК) у вигляді захисту звіту з клінічної практики

12. Система поточного та підсумкового контролю

Оцінювання відбувається відповідно до «Положення про організацію і методіку оцінювання навчальної діяльності здобувачів освіти в Полтавському державному медичному університеті https://www.pdmu.edu.ua/storage/department-npr/docs_links/NMQ6RVrpAGYuKpw1JoSJaApnMMMwbKdxQN9FC2hu.pdf та

«Положення про організацію та проведення клінічної практики здобувачів освіти»
<https://pdmu.edu.ua/n-process/department-npr/practice/therapy-and-rehabilitation/property-medtwo/polozhennya-pro-klinichnoyi-praktiki>

Підсумковий модульний контроль полягає у захисті звіту практики (<https://pdmu.edu.ua/n-process/department-npr/practice/therapy-and-rehabilitation/physical-therapy-occupational-therapy/zvit-pro-prohodzhennya-klinichnoyi-praktiki-department-npr-practice-therapy-and-rehabilitation-phys-therapy-occupational-therapy-a31y>) відповідно до «Положення про організацію та проведення клінічної практики здобувачів освіти...» <https://pdmu.edu.ua/n-process/department-npr/practice/therapy-and-rehabilitation/property-medtwo/polozhennya-pro-klinichnoyi-praktiki>

Результат ПМК (захист звіту) оцінюється у балах і в традиційну 4-бальну оцінку не конвертується. Максимальна кількість балів ПМК складає 80 балів. Мінімальна кількість балів ПМК, при якій контроль вважається складеним складає 50 балів.

13. Методичне забезпечення

1. Робоча програма навчальної дисципліни.
2. Силабус.
3. Звіт про проходження клінічної практики (бланкова форма).
4. Алгоритми для оволодіння професійними вміннями та навичками.
5. Тестові завдання для самоконтролю.
6. Шкали та опитувальники для відпрацювання навичок.

14. Рекомендована література

Базова

1. Москаленко В. Ф., Булах І. Є., Пузанова О. Г. Методологія доказової медицини : підручник. Київ : ВСВ «Медицина», 2014. 200 с.
2. Мороховець Г. Ю., Лисанець Ю. В., Кайдашев І. П. Методологія наукового пошуку. Вступний курс : навч. посіб. – Полтава, 2023. – 229 с.
3. Мороховець Г. Ю., Лисанець Ю. В., Сілкова О. В., Островська Л. Й., Пурденко Т. Й. Доказова медицина як сучасна методологія в галузі охорони здоров'я // Вісник проблем біології і медицини. – 2018. – Вип. 4 (1). – С. 160–166.
4. Hoffmann T., Bennett S., Del Mar C. Evidence-Based Practice Across the Health Professions. 4th ed. Chatswood, NSW : Elsevier, 2023.
5. Law M., MacDermid J. Evidence-Based Rehabilitation : A Guide to Practice. – 3rd ed. – Thorofare, NJ : SLACK Incorporated, 2013.

6. Taylor M. C. Evidence-Based Practice for Occupational Therapists. – 2nd ed. – Oxford : Blackwell Publishing, 2007.
7. Швесткова О., Свєцена К. та ін. Ерготерапія : підручник. – Київ : Чеський центр у Києві, 2019. – 280 с.
8. Основи практики ерготерапії / за ред. Е. А. С. Дункана ; наук. ред. О. Мангушева. – 6-те вид. – Львів : ТзОВ «Трек ЛТД», 2023. – 224 с.
9. Law M., Baum C. M., Dunn W. Measuring Occupational Performance : Supporting Best Practice in Occupational Therapy. – 3rd ed. – New York : Routledge, 2016.
10. Основи реабілітації, фізичної терапії, ерготерапії : підручник / Л. О. Вакуленко, В. В. Клапчук та ін. ; за заг. ред. Л. О. Вакуленко, В. В. Клапчука. – Тернопіль : Укрмедкнига ; ТДМУ, 2018. – 371 с.
11. World Health Organization. International Classification of Functioning, Disability and Health : ICF. – Geneva : WHO, 2001. – 299 p.
12. Посібник для розробників клінічних рекомендацій/медичних стандартів / за ред. Г. Росс, О. Новічкова. – Київ : NICARE, 2006. – 166 с.

Допоміжна

1. Колесник Н. А., Фоміна С. П. Теория и практика доказательной медицины. – Київ : Поліграф Плюс, 2017. – 246 с.
2. Сем'янків А. Медицина доказова і не дуже. – Київ : Наш Формат, 2020.
3. Leung E. K. H. Evidence-Based Practice in Occupational Therapy // Hong Kong Journal of Occupational Therapy. – 2002. – Vol. 12, № 1. – P. 21–32.
4. Bennett S. The Process of Evidence-Based Practice in Occupational Therapy // Australian Occupational Therapy Journal. – 2000. – Vol. 47. – P. 171–180.
5. Upton D., Stephens D., Williams B., Scurlock-Evans L. Occupational Therapists' Attitudes, Knowledge, and Implementation of Evidence-Based Practice: A Systematic Review of Published Research // British Journal of Occupational Therapy. – 2014. – Vol. 77, № 1. – P. 24–38.
6. Inna V. Baranets, Nataliya G. Pakhomova, Ivan M. Okhrimenko, Olha H. Hubar, Valentyna S. Padun, Larysa V. Drozd, Iryna A. Holovanova. Comprehensive approach in correctional work with older preschool children with speech disorders. Wiadomości Lekarskie, 2022; 75(6):1471-1477, DOI: 10.36740/WLek202206108. URL: <https://wiadlek.pl/06-2022/> (Skopus).

Інформаційні ресурси

1. ЗАКОН УКРАЇНИ про реабілітацію у сфері охорони здоров'я
<https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1053-20#Text>

2. Кафедра фізичної та реабілітаційної медицини / [Електронний ресурс]. –

Режим доступу: <https://sport-health.pdmu.edu.ua/>

3. Наукові та методичні здобутки співробітників кафедри фізичної та реабілітаційної медицини ПДМУ / [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://repository.pdmu.edu.ua/handle/123456789/50>.

ЗАТВЕРДЖЕНО

на засіданні кафедри фізичної та
реабілітаційної медицини

Протокол від “27” листопада 2024 р. № 6

Розробники:

Свгенія СКРІННИК, ерготерапевт, доцент кафедри фізичної та реабілітаційної
медицини.

Інна БАРАНЕЦЬ, ерготерапевт, доцент кафедри фізичної та реабілітаційної
медицини.

**Лист оновлення та перезатвердження
робочої програми навчальної дисципліни**

Навчальний рік	Дата засідання кафедри – розробника РПНД	Номер протоколу	Підпис завідувача кафедри